

פירצה חמורה!

כאבנו מאד לשמוע אודות המכשלה הנוראה בלבישת גרביים שקופות או בצבע הרגל, אשר נתפשטה בקרב שלומי אמוני ישראל, עד כי צדו צעדינו מלכת ברחובותינו, והדבר גובל באיסורי תורה וההטאת הרבים, וסילוק שכינה מומחננו, רח"ל. כמו"כ לאחרונה היצרנים טוויים הגרביים מהוטים דקים יותר, ולכן כבר אין לסמוך על עובי הדנייר. וחובה לבדוק שהגרביים יסתירו לגמרי את צבע בשר הרגל. ואין זה הומרא או הידור, אלא חיוב גמור מעיקר הדין! האזהרה הנ"ל חלה גם על בעלי החנויות לכל יחסיאו את הרבים במכירת הגרביים הנ"ל. ומכאן תצא הקריאה לכל רב ולכל משפיע לעורר ולהתריע על חומר האיסור וגודל האחריות, וכן מוטלת החובה על האברכים לפקוד דרכי בני ביתם שלא יחסיאו את הרבים. ובזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל, ועתידין להיגאל במהרה בימינו אמן.

שמעון בעדני	שמואל אויערבאך	נסים קרליץ	חיים קניבסקי
<i>שמעון בעדני</i>	<i>שמואל אויערבאך</i>	<i>נסים קרליץ</i>	<i>חיים קניבסקי</i>

לדאבונו ולצערנו הגדול מאד, לאחר בדיקה של סוגי הגרביים הנפוצות בקרב מחננו בית ישראל הקדי' [כמובא כאן], נמצא כי הינן **שקופות**, אשר הארבעים דנייר ואף השבעים הינן שקופות ורואים דרכן בבירור! בין בצבע רגל וחום כהה ושחור. והרי זה כערוה בעששית [מחיצת זכוכית] דהיא **כערוה ממש** [גמי ברכות כ"ה], וחמור עוד יותר שהרי כאן **הבשר עצמו מגולה** בין חוטי הגרב. וכבר התבאר בהרבה פוסקים שראיית השוק [וק"ו גילוי ברה"ר] אסורה **אפילו בראיה בעלמא** [בי"ח, מהרש"א, חיד"א, לחם יהודה למהר"י עייאש, דברי יציב, משנה הלכות, ועוד]. וזאת **מלבד האיסור החמור של גרבים בצבע הדומה לרגל**, ק"ו צבע רגל ממש.

כל הגרביים המצולמות כאן חדשות [משא"כ אחרי כביסות השקיפות רבה יותר!], היקף הבקבוק 24 ס"מ [750 מ"ל], והיקף החלק הדק ברגל הקרוב לקרסול כ- 24-21 ס"מ, ושל החלק הרחב [היינו מתחת לברך] כ- 35 ס"מ [ברגל ממוצעת], כך שעל החלק הרחב השקיפות ברורה יותר מהתמונות כאן, וק"ו שעל הרגל הגרב נמתחת יותר ממה שנמתח כאן על הבקבוק, ועוד שבמציאות הדבר ברור יותר מהתמונות כאן, ובפרט שכאן לא צולמו עם פלש. ויכול כל אחד לבדוק בעצמו על בקבוק וכדו', כיון שעל הרגל לפעמים מרוב דמיון צבע הגרב לרגל [רח"ל] נראה כביכול שרואים רק את הגרב.

רוב רובן של הגרביים המצויים הן אלו המצולמות כאן!

40 דנייר
שחור
[LEVANTE]

50 דנייר
שחור
[LEVANTE]

70 דנייר
שחור
[שרייבר]

לבן
כותנה

20 דנייר
צבע רגל
[LEVANTE]

40 דנייר
צבע רגל
[LEVANTE]
**זו הגרב
המצויה
ביותר
אצל
בנות
הסמינר
!!!**

50 דנייר
צבע רגל
[LEVANTE]

70 דנייר
[LEVANTE]

וכבר התבאר בכל הראשונים דהשוק הוא מתחת לברך עד הקרסול [רמב"ם, רש"י, תוס', ריא"ז, רבינו גרשום, תוס' רי"ד, רמב"ן, רע"ב, סמ"ג, רשב"א, ריטב"א, או"ז, רבינו ירוחם, רא"ש, ר"ן, מאירי, ועוד רבים מן הראשונים ואחרונים, ב"י, ביח, גר"א, רעק"א, חת"ס, ועוד רבים ואכ"מ]. ומחוייב בכיסוי ככל מקומות המכוסים, ואינו תלוי במנהג [צמח צדק, אליה רבה, חיי אדם, חזו"א, ועוד].

ואפילו כשהגרב אטומה הרי היא צמודה לגוף [וכמו כל בגד צמוד שנאסר בתכלית], וניכר צורת הרגליים אם אין מוצנעת בבגד מעל, וכן היה המנהג פשוט בכל הדורות להצניע בשמלה את כל אורך הרגל [וכן כתב שו"ע הרב [מהדו"ב סי' ש"א] "הבתי שוקיים [הגרביים] עצמן וכן השבכה [כיסוי ראש] עשויין רק לצניעות ולא לנוי כלל, כי הן במקום צנוע ואין דרכן להיות בגלוי אלא לכסות עליהן למעלה בבגדיה". והמנחת יצחק [מערכת המנחה], ליקוטי תשובות סי' ה' "מכל הנזכר נראה גדול האיסור של לבשת בגדי פריצות לנשים, והעולה על כולנה גילוי השוק אפילו בכל שהוא, ואפילו אם עדיין מכוסים בבגד הסמוך לגוף. ולצערנו הדבר הי' להיתר אף לבנות ישראל הכשרות, מבטלים בידים מאמרו של הקב"ה [דברים כ"ג ט"ו] 'והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר', וכל הברכות והתפילות שמברכים ומתפללים, אף כנגד אשתו ובתו הגדולה, הם כנגד ערוה והו' לבטלה. והחוב מוטל על כל איש ואיש הירא את דבר ד' לתקן בביתו שיהיה הכל עשוי כדת וכדין, ובזכות זה נתברך בכל הטוב וזוכה לביאת משיח צדקינו בבי"א". והבן איש חי בספרו חוקי הנשים [פרק יז] וז"ל "ובמציאות הננו רואים בעינינו, ועייין בדעתנו, המלבושים הצנועים הוא הבגד המצניע האשה מכל צדדיה ויעטפה ויכסה מכתפיה עד עקבי רגליה". והגר"ח זוננפלד ובית דינו [בכרוז משנת התרפ"ח] "כל אשה ישראלית חייבת ע"פ דין תוה"ק ללבוש בגדי צניעות כאשר נהגו בנות ישראל הכשרות מאז ומעולם בלא שום שינוי, והיינו במלבושים ארוכים עד קצה האחרון היותר אפשר". וכן כתב תלמיד החפץ חיים הגר"ח דידובסקי זצ"ל [אשר הח"ח הפליג בשבח, ונתבקש ע"י גדולי דורו לחבר ספר בעניני צניעות 'מחניך קדוש' אות ט"ז] וז"ל "ולכל הפחות, צריך שיהי' אורך השמלה עד עצם הקרסול, והיינו בערך טפח מן הארץ, ואין לקצר מזה השיעור כלל וכלל וכו', ואין להסתכל כלל על נשים אחרות שמקצרות זה השיעור וכו', וראוי לכל אחד שיוזכר הרבה על זה בביתו, ויתקנו את השמלות הקצרות מזה השיעור, ומאחר דהאשה רואה את בעלה שותק בזה הרי נעשה היתר אצלה, ולכן עיקר חיוב מוטל על הבעל שימנע את אשתו מלצאת בשמלה קצרה מאורך עד עצם הקרסול, ולא תכשיל ח"ו לזרע קודש בני אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, והמחטיא את הרבים אין לו חלק לעוה"ב, ולכן לא דבר קטן הוא עונה בזה, ויוזהר מאד מאד בגדיה וכל מעשיה בצניעות". והשומר אמונים [ספר "תקנות והדרכות" פרק י"א] וז"ל "בימי נעורי לא היה ניכר איזה אשה נושאת בתי שוקיים [גרביים] כי הבעדים היו ארוכים עד המנעלים". והגר"מ קליין [שו"ת "משנה הלכות" חלק י"ב סי' שט"ז] השיב על מי שכתב על חצאיות ארוכות שזה נעשה לשם מודה ולא לשם צניעות, וז"ל "ולעני"ן גם את הטוב נקבל, והלואי שילכו כולם בשמלות ארוכות, ואדרבא לאחר שהם ישנו "המאדעי" ויחזרו למקורם, אנחנו בשם אלוקינו נלך ונדרוש מהנשים - אם בשעת "המאדעי" לא היה קשה לכם ללבוש שמלות ארוכות, אי"כ למה לא יעשו כן שלא בשעת "המאדעי", והנשים הצניעות יקבלו מאיתנו, ובמקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצרה". ובשם החזו"א בספר 'יועל אליה' [אות צ"ז] שללא חצאית עד הקרסול ניכר צורת הרגליים, וכן כתבו עוד רבים].

והיאך ירדה פלאות אומה הקדושה, אשר בכל הדורות היו מצוינות בנות ישראל הקד' בצניעות יתירה על שאר אומות העולם, ומכוסות מכף רגל עד ראש בשמלות ובגדים המכוסים כל גופן, אשר עי"ז לא נתגלה אפילו צורת הגוף, וק"ו מבושר, וזו היא תפארתם, ומאז החלה ההשכלה ובתי ספר 'אליאנס', באו פריצים ויחללוהו, והחלו להסיר ולקצר בגדי בנות אומה הקד', ולהלבישן כבנות אוה"ע, ונשתרש בנו הדבר עד כי ח"ו נהפכה כנסת ישראל ללעג וקלס 'וככל הגוים בית ישראל', וק"ו פירצה נוראה זו של גילוי הרגל, ונתקיימו דברי ירמיהו 'טומאתה בשוליה וכו' ותרד פלאים' וכן 'נגלו שולך נחמסו עקביך'.

והיום נהפך ח"ו שהחולת בצניעות כדרך המסורה היא הגורעת מדרכי הצניעות, ונתקיימו דברי חז"ל דבעיקבתא דמשיחא סר מרע משתולל, שילעגו עליו הבריות. ומדוע לא נחוס על נפשנו ונפשות בנות ישראל הקד' לצאת בעקבי הצאן ולדרוש את ה' בעניני הצניעות, ודוקא עכשיו בדור יתום זה, הרי כל צעד ותוספת בצניעות הרי זה יקר וחביב אצל הקב"ה ביותר!

-וכבר זעקו על כך גדולי עולם זי"ע-

הקדושה במקום ההוא של הכתר המכונה נגד אלו התיבות וכו', בזיון גדול הוא להשם הנכבד!"

ר' יוסף חיים זוננפלד ובית דינו [כרוז תרפ"ח] "וחלילה ללבוש אנפלאות מנוקבות מעשה רשת אשר הרגל נראה מתוכן, או אנפלאות מגוון עור הגוף, כל אלה פיגול הוא לנו אומה קדושה וטהורה מדור דור!"

חידושי תורה לאדמו"ר מסאטמר [פרי שופטים] "שהנשים לובשות גרבים שקופים, ממש דומה לבשרה, שזהו איסור גמור ואין שום צד היתר בדבר, אלו שלובשות גרבים דקות ושקופות, ומראיהן רע כמראה בשר, איסור חמור יש בזה ואין הדעת סובלתן!"

והובא בשמו במקו"א בזה"ל "דבר זה הוא כנגד הדין ואין לו שום היתר, וכבר אין לי מנוחה מדבר הזה כמה שנים, אך עכשיו באתי לידי החלטה גמורה וצריך לעשות סוף לזה, כל אחד שאשתו או בתו הולכין בזה הוא מקום ערוה, ואסור לו לעשות קידוש ושום ברכה שם, והוא אוכל תמיד בלא ברכה ראשונה ובלא ברכה אחרונה ובלא נטי"י!" [וע"ע גדר עולם פרק ו].

יביע אומר [חלק ו' יו"ד סי' י"ד] "הואיל ושקופות הן, ובשרן נראה דרך הגרבים, כמאן דליתנהו דמי וכו', שנוסף על איסור פריצות, איסור אמירת דברי קדושה!"

משנה הלכות [חלק י"ב סי' ש"א] "שכל שהבשר נראה דינו כערום וכו', דאין נפק"מ בעובי המלבוש או בדיקותו אלא בהחזית שאם נראה הבשר אפילו הם עבים ביותר ונראה הבשר מבחוץ אסור, ואין נפ"מ בין הדנייר כמה הוא, ובאמת לענין ערוה ידוע שהאיסור הוא ההסתכלות ולכן ערוה בעשית אסור לקרות ק"ש כנגדה!"

מרן הגרש"ה וואזנר [שבה"ל] "בודאי לא האמין אחד מגאוני וצדיקי הקדמונים שיבואו הדורות לדיוטא התחתונה כזאת בענין המלבושים וכו', ומה יענו על המנהג הרע לעשות מלבושי נשים שהם דקים כ"כ עד שנראה מה שתחתיו!"

וכן כתבו החיד"א במחזיק ברכה, חיי אדם, מקור חיים, מגן גבורים, בן איש חי, כה"ח, מהר"י שטייף, אגרות משה, ועוד, וכן מפוסקי זמננו, ושאר כרוזים משנת תרפ"ח ועד ימינו.

ספר הלכות גדולות [ברכות פרק ג'] "דאפילו אשתו כי מגלי טפח מינה אסור לקרות קרית שמע כנגדה, ואי לבישא לבושא חלישא ומיתחזי בגויה - אסיר!" [וכן הוא ברש"י [שם] "ערוה בעשית - מחיצת זכוכית, או קלף דק מפסיק בנתיים והיא נראית!"]. והובא במג"א סי' ע"ה סק"א.

יעב"ץ במור וקציעה [סי' ע"ה] "לקרוא הזכר ק"ש נגד הנקבה לבושת חלוק הדק כל כך שבשרה נראה מתוכה טפח אסור כמו במגולה, כיון דמתחזי להדיא ואתי להרהורא, הכי ודאי מסתברא!"

פרי מגדים [סי' ע"ה] "זוהו פשוט, דהרהור מיהא איכא!"
אליה רבה [סי' ע"ה] "ופשוט דאין חילוק בין פנויה בין אשת איש!"

ערוך השולחן [סי' ע"ה] "אשה הלובשת בגד דק שבשרה נראית מתוכה הוי כערוה גלויה!"

משנ"ב [סי' ע"ה סק"ה] "בגד דק המנהיר עד שנראית הערוה, או טפח מבשר האשה במקום שדרכה להיות מכוסה שגם זה הוא נקרא ערוה!"

באר משה [חלק ד' קמ"ז י"ז] "איסור גמור הוא לאשה שתלך בשוק בגרבים דקים שבשר רגלה נראה מתוך הגרבים, והוא דרך נשי הנכריות הפרוצות שאסור לעשות כן, דעוברת על דת יהודית [א.ה. ולכא' הוי גם דת משה], וגם היא גורמת עון פליליה להאנשים וכו', וזה עצת היצר הרע, ואיסור גמור ומוחלט עפ"י יסודי ההלכה משי"ס ופוסקים!"

מרן החזון איש [הובא בספר חוקת ישראל עמ' ק"א] "דבר ברור שהגרביים מסוג ניילון דינו כדין יחף ממש, וכן שמעתי מפי קדוש גדול הדור רבינו בעל החזון איש שליט"א [זצ"ל]. "ובעמ' קכ"ז - "דברתי עם גדול הדור וכו' ואמר הגאון אסורה בת ישראל ללכת יחף לכל הדעות, וגרבי ניילון שנראית הרגל מתוכו הרי הוא כיחף ממש!"

מרן החפץ חיים [גדר עולם פ"ו] "כגון שקרא איזה ד"ת או שברך שום ברכה היה נגד שער אשה או זרועותיה וכו' המגולין, בודאי אין חל שום קדושה על הדיבור ההוא, ובמקום האור נעשה חושך ח"ו, ואפילו אם רק תיבות מהברכה היה נגד כל הנ"ל, נחסר אור